

liggenhed har alle mulige andre Betingelser for at blive et godt Toldsted.

Skønt det allerede fra denne Plads er omtalt, kan jeg ikke lade være ganske kortelig at berøre de uheldige Forhold og Vanskeligheder, som for mange Kommuner er forbundne med at administrere, fordi de ikke har faaet deres Refusion udbetalt af Staten for flere Aar. Mange Kommuner har til gode for Finansaarene 1917—18 og 1918—19, for slet ikke at tale om 1919—20. Jeg skal saaledes nævne, at den Kommune, hvor jeg har hjemme, Astrup-Stor Arden Kommune i Aalborg Amt, en Kommune paa godt 2 500 Indbyggere, har til gode hos Staten en Sum, der i Øjeblikket beløber sig til langt over 40 000 Kr. Hvad betyder det ikke af Vanskeligheder og Rentetab for en Kommune, hvis hele Budget ligger omkring ved de 70,000 Kr. Gang paa Gang bliver disse Vanskeligheder paa-talt, men derved er det ogsaa blevet hidtil, afhjulpet er de i hvert Fald ikke blevet endnu. Kommunerne faar jævnlig Henstilling om at laane, og jeg ved, at de ikke sidder denne Henstilling overhørig, fordi de simpelt hen er nødte til at laane, der gives jo ingen anden Udvej. Men der er ogsaa her en Grænse for Kommunerne, lige saavel som der er det for Staten. Jeg henstiller derfor til den højtærede Finansminister at afhjælpe dette ganske uholdbare Forhold. Det kan ikke i Længden blive ved at gaa paa denne Maade, der maa absolut ske en Forandring.

Med Hensyn til de Valg, der for nylig er foretagne i Anledning af de nye Jordloves Administration, vil jeg gerne samtidig have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Man havde jo Grund til at tro, hvad jeg for Resten ogsaa have ventet og haabet, at naar der skulde vælges et saa stort Udvalg, som Tilfældet her var, blev der valgt Mænd, der havde beskæftiget sig med Udstykning og havde Kendskab og Erfaring paa det Omraade. Allerede i en længere Aarrække har Udstykningsforeningerne over det hele Land gjort et stort og velsignelsesrigt Arbejde, de har oprettet Tusinder af selvstændige Hjem til Priser, der laa langt under det, hvortil private Spekulanter tilbød Jord — idet hele Overskuddet — og i mange Tilfælde har det jo været ret stort — bag efter er fordelt til Køberne af Jorden. Det Arbejde og denne Virksomhed, som disse Udstykningsforeninger har lagt for Dagen, er derfor ogsaa kendt langt udenfor dette Lands Grænser. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den højtærede Minister, der har foretaget

disse Valg, for sit Vedkommende ikke har kunnet faa Øje paa nogen af de Mænd, der har udrettet et saa stort og fortjenstfuldt Arbejde netop gennem deres Virksomhed i Udstykningsforeningers Tjeneste. Jeg tror, at flere af disse Mænd netop er i Besiddelse af saadanne Kvalifikationer, som er ønskelige ved Administrationen af de nye Jordlove. Men ikke en af dem, der som Formænd eller Ledere har staaet i Spidsen for Udstykningsforeningernes Arbejde, har fundet Naade hos den højtærede Minister, skønt man jo skulde synes, at netop de var vel kvalificerede til at beklæde saadanne Pladser. Disse Mænd har efter min Mening baade Erfaring og Indsigt parret med praktisk Dygtighed.

Det er ikke alene ved denne Lejlighed, at den højtærede Minister ligesom har desavoueret Udstykningsforeningernes Virksomhed ved at forbigaa dem, der sad inde med Erfaring paa dette Omraade. Paa et Tidspunkt, da Bolignøden og Arbejdsløsheden hænger Landet, kunde der raades nogen Bod herpaa ved, at man ydede Laan gennem disse Udstykningsforeninger til Opførelse af Bygninger i Lighed med, hvad der ydes til kommunale Arbejder eller til Byggeforeninger, eller maaske i Lighed med, hvad der ydes ifølge Jordlovene. Anmodning om noget saadant er fremsat adskillige Gange, men hidtil har den ikke fundet Ørenlyd hos den højtærede Minister. Hvad vilde have været mere naturligt, end at Udstykningsforeningerne af Stats-Laanefonden eller ved særlig Lov fik Laan til Opførelse af Bygninger, Laan, hvorved ubemidlede Personer fik Hjælp i Lighed med, hvad der ydes i Henhold til de to af mig nævnte Love? Ganske vist er jeg vidende om, at der er noget, der hedder Sparsommelighed, og at der netop i den Henseende bør gøres en Dyd af Nødvendigheden, men der er jo enkelte Poster, hvor det ikke betaler sig at holde for stærkt igen, og i dette Tilfælde vilde det vistnok være uklogt at vise Vrangvillie. Thi samtidig med, at der oprettes selvstændige Hjem ved, at der ydes Laan til Opførelse af Bygninger, afhjælpes Bolignød, og Arbejdsløsheden formindskes. Hvis ikke Regeringen tager Initiativet til at fremsætte Lovforslag om Tilskud til eller Laan gennem Udstykningsforeninger til Opførelse af Bygninger, er det muligt, at der privat fremsættes Lovforslag derom, og det er da at haabe, at den højtærede Minister og det høje Ting vil stille sig velvilligt og imødekommende overfor et saadant Lovforslag.